

DE COLUBRIDAE VAN LAOS

Door: Mark Boilstone, 111 Mary Slessor Street, Willenhall, Coventry CV3 3BE, Engeland.

Inhoud: Ter inleiding - De slangen van Laos - Gebruikte definities - Genus Elaphe - Elaphe porphyracea (Cantor) - Elaphe leonardi (Wall) - Elaphe prasina (Blyth) - Elaphe radiata (Schlegel) - Beschrijving van jonge Elaphe radiata - Elaphe mandarina (Cantor) - Elaphe taeniura (Cope) - Literatuur.

* * *

TER INLEIDING

Dit artikel is, met toestemming van de auteur, grotendeels een vertaling van 'Les serpents de Laos,' een belangrijk werk, geschreven door J. Deuve en gepubliceerd door Orstom (Parijs) in 1970. Waar meer recente informatie voor handen was, is de tekst aangepast. Het originele werk bevat alle slangen van Laos met een uitgebreide behandeling van de giftige soorten en andere interessante hoofdstukken, zoals de lokale namen en de verspreiding van de etnische groepen van de mens.

DE SLANGEN VAN LAOS

Vanuit Laos zijn reeds 64 soorten slangen vermeld. Dertig andere soorten zijn gemeld vanuit de grensstreken met Laos en hiervan is het waarschijnlijk, dat ze vroeg of laat ook uit Laos zelf gemeld zullen worden.

De verschillende soorten uit Laos stammen uit twee verschillende faunagebieden: de Indo-Maleise fauna van het zuiden (Maleisië, Zuid-Burma, Thailand, Cambodja, Zuid-Vietnam) en de palearctische fauna (China, Himalaya, Assam, Noord-Burma, Noord-Vietnam). In overeenstemming met de geografische scheiding, variëren de aantallen soorten van de respectievelijke fauna's vrij opvallend. De hooglanden van Annam worden door palearctische soorten bewoond (bijvoorbeeld *Rhabdophis himalayanus*) op een erg lage breedtegraad. Terwijl aan de andere kant de Mekong-vallei een doorgang vormt voor soorten van de Indo-Maleise fauna om verder in het noorden door te dringen, tot dicht bij Luang Prabang, of zelfs door de zijrivieren, tot aan Xieng Khouang (*Gonyosoma oxycephala*, *Oligodon herberti*, *Dryophis mycterizans*, *Agkistrodon rhodostoma*).

Meer dan dertig soorten zijn geïdentificeerd in de provincie Vientiane, zeventien soorten behoren tot het Indo-Maleise gebied, vijf soorten tot het palearctische en acht soorten hebben een groot verspreidingsgebied van het noordelijke Indo-Maleise tot het zuidelijke palearctische gebied. Tot op 19 graden noorderbreedte is de fauna op korte afstand van de Mekong vallei (tussen Vientiane en Luang Prabang) Indo-Maleis. In de bergen hebben de provincies Namtha, Phong Saly, en Sam Neua een overheersende palearctische fauna. De provincies Attopou, Saravane, Pakse en Savannakhet hebben een overheersende Indo-Maleise fauna. In de provincies Xieng Khouang, Vientiane en Thakhek ligt het aan het gebied welke fauna overheerst.

Van de 64 soorten uit Laos zijn er negen uiterst giftig: *Bungarus fasciatus*, *Bungarus candidus*, *Naja*, *Naja hannah*, *Calliophis maculiceps*, *Calliophis maccllellandii*, *Agkistrodon rhodostoma*, *Trimeresurus gramineus*. Zeven andere soorten van de subfamilie *Boigines* hebben giftanden achter in de bek en zijn incidenteel gevaarlijk. Het gif van de anderen is niet gevaarlijk (*Boiga*,

Chrysopelea, *Dryophis*, *Psammodynastes*). Tenslotte hebben er vier soorten uit de subfamilie *Homalopsines* ook giftanden achter in de bek, maar vormen voor een gezonde volwassen mens geen gevaar.

De langste slang die tot nog toe in Laos wetenschappelijk is opgemeten is een 5,05 m lange *Python*. Soms zijn er echter berichten van zeven meter lange dieren. Vaak worden meetfouten gemaakt, omdat gevilde huiden voor meting worden gebruikt. De lengte van een huid kan met 20 procent toenemen na het looien. Het is moeilijk om precies de lengte vast te stellen van de kleinste slangen. Als ze het ei verlaten, zijn ze erg klein (soms enkele centimeters bij de *Typhopides*).

Laos heeft een groter percentage grote slangen dan de buurlanden, vooral onder *Bungarus fasciatus*, *Agkistrodon rhodostoma* en *Boiga cyanea*. Het is vooral opvallend bij *Elaphe radiata*, met een groot aantal exemplaren langer dan 1.8 m en het percentage *Chrysopelea ornata* dat lengtes van meer dan 1.2 m bereikt.

GEBRUIKTE DEFINITIES

In het onderstaande worden de volgende begrippen gebruikt:

- Anterior: voorste helft
 Posterior: achterste helft
 Lengte: totale lengte van de punt van de snuit tot de staartpunt, het lichaam gestrekt maar niet uitgerekt
 Lengteverhouding: lengte staart / lengte lichaam; dit is een tamelijk constante factor tussen bepaalde grenzen voor een gegeven soort, maar geeft weinig houvast bij de soortbepaling, omdat de verhouding bij jonge exemplaren vaak anders is dan bij volwassenen. Deze verhouding wordt in de tekst aangegeven als verhouding A.
 Schubverhouding: door de moeilijkheden om de maten correct te meten is er een voorkeur om de verhouding tussen het aantal ventrale schubben en het aantal subcaudale schubben te nemen. Deze verhouding is veel constanter en sluit een groot aantal fouten van verhouding A uit. Deze verhouding wordt in de tekst aangeduid als verhouding B.

In deze tekst wordt de lengte meestal in centimeters weergegeven, met de staartlengte tussen haakjes. De lezer zou andere teksten moeten raadplegen zoals Wright & Wright (1976) voor de figuren van de kopschilden en de beschubbing waar in deze tekst naar verwezen wordt.

GENUS *ELAPHE*

12-24 kaaktanden van gelijke lengte; anterior onderkaaktanden langer; kop duidelijk afgescheiden van nek; langwerpig; ogen middelmatig groot met ronde pupil; lichaam langwerpig; men kan zeer waarschijnlijk zes soorten in Laos tegenkomen.

De inheemse namen zijn in het algemeen Ngou Sa, soms Ngou Sing, gevolgd door een andere nadere aanduiding die van plaats tot plaats verschilt.

Sleutel

- 1
 dorsalen in het midden van het lichaam 17-19;
 ventralen afgerond;
 anale schub gedeeld;

frenale schub 1.
Elaphe porphyracea.

ventralen afgerond;
 anale schub gedeeld;
 frenale schub afwezig.
Elaphe leonardi.

ventralen gekield;
 anale schub gedeeld.
Elaphe prasina.

ventralen gekield;
 anale schub enkelvoudig.
Elaphe radiata.

2
 dorsalen in het midden van het lichaam 21-27;
 subcaudalen 59-84.
Elaphe mandarina.

subcaudalen 84-115.
Elaphe taeniura

ELAPHE PORPHYRACEA (Cantor)

- Bourret (1936, 1937) (*Elaphe porphyracea*)
 Deuve (1961) (*Elaphe porphyracea*)
 Tweedie (*Elaphe porphyracea*)
 Bourret (1943) (*Elaphe porphyracea*, *Elaphe porphyracea nigrofasciata*)
 Rendahl (*Coluber porphyraceus*)
 Pope (1934, 1935) (*Elaphe porphyracea nigrofasciata*)
 Taylor (*Elaphe porphyracea*)

Rostrale schub opmerkelijk breder dan hoog, zichtbaar van bovenaf; 2 internasale schubben korter dan prefrontale schubben; frontale schub breed, grofweg gelijk aan de afstand tot de punt van de snuit, korter dan de pariëtale schubben; frenale schub langer dan hoog; 1 preoculaire schub; 2 postoculaire schubben; temporale schubben: 1+2; supralabiale schubben 8 (4.5); 4 (5) infralabiale schubben in verbinding met de anteriore kinschubben die langer zijn dan de posteriore kinschubben; dorsale schubben glad, 17 tot 19; ventrale schubben afgerond: 109-218; anale schub gedeeld; subcaudale schubben dubbel 48-79; lengte 106 cm; verhouding A: 0,14 tot 0,19.

Algemeen voorkomen: twee ondersoorten komen in Laos voor, allebei in bergachtige gebieden.

Elaphe porphyracea porphyracea

Bovenkant bruin, rood, bleek grijsachtig of okerkleurig, met zeven tot dertien dwarsbanden op de rug en één tot vier op de staart. Deze banden bestaan uit twee zwarte dwarslijnen, begrensd

door een dunne lichte streep aan de basis. Tussen deze twee lijnen is de basiskleur. Deze banden lopen tot aan de ventrale schubben. De breedte van deze banden beslaat vier tot zes schubben. In de richting van het posteriore gedeelte worden deze banden onregelmatig en vaag. In het posteriore gedeelte van het lichaam onderbreken de dwarsbanden op elke flank een in de lengterichting verlopende zwarte lijn. Kop bruin-rood of lichtbruin. Een dunne zwarte lijn loopt over het midden in de lengte over de kop. Aan elke kant van de kop loopt een dunne zwarte lijn van het oog naar de nek. Buik geelachtig.

Elaphe porphyracea nigrofasciata

Kleur en tekening gelijken op *Elaphe porphyracea*. Het verschil tussen de twee ondersoorten is de steeds aanwezige zwarte lengtestreep op de beide flanken vanaf de nek tot aan de staart.

Verspreiding in Laos.

Elaphe porphyracea porphyracea wordt gevonden in de bergen van Noord-Laos (Xieng Khouang en Sam Neua). *Elaphe porphyracea nigrofasciata* wordt gevonden tussen Xieng Khouang en Paksane, in de bergen van het Boven Nam Nhiep gebied.

Verspreiding.

Het verspreidingsgebied van de soort bestaat uit Zuid-China, Formosa, Hainan, Noord Burma, Assam, Oostelijke Himalaya, Thailand, Indo-Maleise archipel, Maleisië, bergen van Noord-Vietnam. De ondersoort *porphyracea* wordt gevonden in Zuid-China, Noord-Thailand en Noord-Vietnam. De ondersoort *nigrofasciata* is bekend vanuit Zuid-China.

ELAPHE LEONARDI (Wall)

Bourret (1936, 1937, 1939a) (*Elaphe leonardi*)

Bourret (1943) (*Elaphe leonardi chapa*)

Rostrale schub van bovenaf duidelijk zichtbaar; 2 internasale schubben korter dan of ruwweg gelijk in lengte aan de prefrontale schubben; de basis van de frontale schub is breed, vrij ver doordringend in de occipitale schubben; frenale schub afwezig; 1 preoculaire schub; 2 postoculaire schubben; temporale schubben: 2 (1)+2; supralabiale schubben: 7 (3.4); 3 of 4 infralabiale schubben staan in contact met de anteriore kinschubben die veel langer zijn dan de posteriore; dorsale schubben glad of gekield, 17 tot 19; ventrale schubben afgerond, 204-223; anale schub gedeeld; caudale schubben dubbel 40-56; lengte 92,7 cm; verhouding A: 0,14 - 0,16.

Algemeen voorkomen.

Kop: Licht bruin of bruin-rood. Een licht patroon in de vorm van een 'V' waarvan de armen vanuit de prefrontale schilden komen en de punt in de nek ligt.

Lichaam: bruine of roodachtig-bruine basiskleur, (rood bij jonge dieren), 25 tot 30 purperachtige rode vlekken, lichter in het midden. Tussen 5 en 8 van deze vlekken op de staart. De vlekken hebben allemaal een zwarte rand. Ze bedekken de rug en zijkanten en houden op bij de buischubben. Kleine vlekken tussen deze grote vlekken op de zijkant. Jonge exemplaren hebben lichtgeel gekleurde vlekjes.

Buik: geelachtig, met zwarte vlekjes van variërende helderheid.

Verspreiding in Laos.

Nog niet gemeld in Laos; het is waarschijnlijk dat deze slang in Noord-Laos voorkomt.

Verspreiding.

Noord-Vietnam, Burma, Assam.

ELAPHE PRASINA (Blyth)

Bourret (1936) (*Elaphe prasina*)

Tweedie (*Elaphe prasina*)

Rendahl (*Coluber prasinus*)

Rostrale schub zichtbaar van bovenaf; internasale schubben breder dan lang of even breed als lang; frontale schub langer dan breed, net zolang als de afstand tot de punt van de neus, korter dan de pariëtale schubben; 1 frenale schub; 1 preoculaire schub; 2 postoculaire schubben; temporale schubben 2(1)+2; supralabiale schubben 9(4.5.6), soms 9(4.5.6) aan een kant en 10(5.6.7) aan de andere; 5 infralabiale schubben staan in contact met de anteriore kinschubben die langer zijn dan, of grofweg gelijk van lengte zijn aan, de posteriore kin schubben; dorsale schubben 17-19, glad of gekield; ventrale schubben aan de zijkant gekield 191-208; anale schub gedeeld; caudale schubben dubbel 91-111; lengte 114 cm; verhouding A: 0,23 tot 0,28.

Algemeen voorkomen.

Helder groen. Buik groen-wit of bleek geel.

Verspreiding in Laos.

Nog niet gemeld vanuit Laos. Arboreaal. Zou in Noord-Laos kunnen voorkomen.

Verspreiding.

Maleisië, Noord-Vietnam, Yunnan, Burma, Assam.

ELAPHE RADIATA (Schlegel)

Bourret (1936, 1937, 1941, 1943) (*Elaphe radiata*)

Gharpurey (*Coluber radiatus*)

Taylor (*Elaphe radiata*)

Deuve (1961, 1962a, 1962b, 1963) (*Elaphe radiata*)

Rendahl (*Coluber radiatus*)

Boulenger (*Coluber radiatus*)

Curran (*Coluber radiatus*)

Kop duidelijk afgescheiden van nek; oog klein, bij jongen middelmatig; neusgatlijn dringt beide nasale schubben binnen; pupil rond; rostrale schub breder dan hoog, zichtbaar van bovenaf; internasale schubben even breed als lang, maar korter dan de prefrontale schubben; supraoculaire schubben even breed als de frontale schub in het midden; frontale schub een beetje langer dan breed, langer dan de prefrontale schubben, korter dan de afstand tot de neuspunt (zelden langer), korter dan de pariëtale schubben, gewoonlijk met een brede anteriorbasis; frenale schub langer dan hoog; 1 grote preoculaire schub; 2 postoculaire schubben; temporale schubben 2+2 in het algemeen, soms 2+3, incidenteel 1+2+2; vaak is het niet symmetrisch (1+2 en 2+2 of 2+2 en 2+3 of 1+2 en 2+3); supralabiale schubben 8 of 9 (3.4.5) of (4.5) of (4.5.6) of (5.6.7) of niet symmetrisch; 9-12 infralabiale schubben, waarvan 4 of 5 zelden (soms ver-

schilt het aantal aan beide kanten) in contact met de anteriore kinschubben die haast even lang of langer zijn dan de posterioere.

Schubben: (17)19(21); 19 - 17(15). In het posterioere gedeelte van het lichaam zijn de schubben meestal gekield op de rug en glad op de zijden. Ter hoogte van de anale schub zijn de schubben van de rug en de zijkant soms geheel gekield, behalve de buitenste. De schubben van het bovenste deel van de staart zijn gewoonlijk glad of heel licht gekield.

Ventrale schubben: 209-257 met een laterale kiel die stomp of heel stomp is (gemiddelden in Laos 230-253); anale schub enkel; subcaudale schubben dubbel 77-108 (gemiddelden in Laos 86-104); verhouding A: 0,16 tot 0,22 (de staart is goed voor 1/4 tot 1/6 van de totale lengte van de slang; bij de jongen bereikt de verhouding soms 0,26; maximaal vermelde lengte 200 cm; maximaal in Laos 191,3 cm (mannetje van Paksane). Exemplaren van 180 cm worden regelmatig vermeld. Verhouding B ligt bijna geheel binnen de range 2,2 tot 2,7. Een hoger cijfer wijst meestal op staartbeschadiging, wat niet ongewoon is.

Algemeen voorkomen.

Kop bruin, oker of oranje; drie zwarte strepen stralen vanuit het oog; zwarte boord om de nek. Rug en flanken bruinachtig, overgaand naar grijs naar het posterioere gedeelte; brede zwarte lengtestrepen op de flanken. Buik wit of geelachtig overgaand in grijs naar posterior.

Kop: alle exemplaren die in Laos in de Mekongvallei of zijn zijrivieren verzameld zijn hebben dezelfde karakteristieke kleur, ongeacht geslacht, jaargetijde of omgeving. Het essentiële kenmerk is de aanwezigheid van drie zwarte strepen die vanuit het oog lijken uit te stralen. Een streep loopt vanaf het oog min of meer verticaal naar de infralabiale schubben. Eén streep verlaat het oog onder 45 graden en komt bij de supralabiale schubben ter hoogte van de mondhoek. Eén streep verlaat het oog horizontaal langs de pariëtale schubben, kruist de supratemporale schubben en verenigt zich met de zwarte halsband die het breedst is in de nek.

Twee dunne zwarte lengtestrepen beginnen gewoonlijk in de halsband (één aan beide kanten van het lichaam) en verdwijnen op ongeveer 20 schubben afstand van de nek. Sommige exemplaren hebben zwarte grenzen aan de anteriore kant van de pariëtale schubben. De bovenplaat van de kop is levendig oranje (bij jonge exemplaren), lichtbruin, roodachtig bruin, donker bruin, donker oekleurig. De zijkanten van de kop zijn licht. De supralabiale schubben zijn helder reebruin, geelachtig, bruin-geel, vuil-geel. De infralabiale schubben zijn vuil wit, bleek geelachtig, erg helder bruin. De kin is wit of room wit. Iris geel.

Lichaam: het anteriore gedeelte van rug en flanken is roodachtig, lichtbruin, licht oker of grijsachtig bruin, geleidelijk veranderend in bleek olijf-grijs, bruin-grijs, bleek blauw-grijs of zelfs purperachtig naar het posterioere gedeelte van het lichaam. Deze kleuren zijn vaak bleker aan de basis van de flanken. De algehele kleur van de slang lijkt dikwijls blauw of blauw-grijs met zwarte lengtestrepen.

Drie zwarte lengtestrepen op elke flank die verdwijnen naar het posterioere deel, soms al in het eerste kwart gedeelte van de lichaamslengte, zijn vaak afgebroken of onderbroken. Beginnend met de ventrale schubben is de eerste streep gelegen op de overlapping van de buitenste grenzen van de ventrale schubben en de buitenste dorsale schubben, de tweede streep neemt 1 of 2 schubben in beslag (op de derde en vierde dorsale schub meestal) en een derde streep tussen de 3 en 5 schubben breed treedt meestal op bij rij 6 tot 8 van de dorsale schubben geteld vanaf de ventrale schubben. De huid tussen de dorsale schubben is donkergrijs, grijsachtig of blauwachtig.

Ventrale schubben: de ventrale schubben zijn wit, geelachtig of bleek olijfgroen; naar de anteriore kant krijgen ze steeds meer een blauwachtig grijze kleur. Posterior zijn de ventrale schubben helder grijs blauw, gemarmerd grijs of helder lei-grijs, het midden helderder dan de buitenste grenzen.

Staart: het grootste gedeelte van de staart is bruin, donkerbruin of bruin-grijs. De subcaudale schubben zijn geelachtig, helder bruin of bruinachtig geel.

BESCHRIJVING VAN JONGE *ELAPHE RADIATA*

1

De algehele kleur van de kop en het lichaam is bruin rood, tot bruin (posterior). De zijkanen van de kop zijn bruin-geel of geel (supralabiale schubben). De onderkant van de kop is witachtig geel, de ventrale en subcaudale schubben zijn anterior geel, verkleurend tot bruin en dan vurig bruin op de staart.

De tekening van de kop is gelijk aan die van de adulten (drie strepen die vanuit het oog uitstralen en een dunne zwarte kraag).

2

De tekening van een flank bestaat uit:

- a: Een eerste zwarte lijn ligt dichtbij de ruggegraat en treedt ongeveer over een afstand van drie of vier koplengtes op achter de nek, onregelmatig, onderbroken door witte dwarsbanden. Deze lijn wordt steeds dunner, ontwikkelt een witte lengtestreep in het zwart, dan verdwijnt hij.
- b: Een zwarte lijn bestaande uit uitgerekte vlekken (met daartussen 4 tot 5 en later 5 tot 6 schubben) min of meer begrensd door wit. In het posterioere gedeelte worden de zwarte vlekken dunner en verdwijnen.
- c: Een lengtelijn van kleine zwarte uitgerekte vlekken, afgezet met wit, die snel verdwijnt.
- d: Waar de zwarte lijnen dunner worden en verdwijnen, worden de witte vlekken duidelijker en blijven achter waar de zwarte banden verdwijnen in de vorm van meer of minder regelmatige witte dwarsbanden. Zij verdwijnen ook naar het posterioere deel.

Inlandse namen.

Mekong Thai en Noord-Thai: Ngou Sing Sa (Luang Prabang). Ngou Sa Pouak (noordelijke provincie Vientiane). Ngou Pouak, Ngou Sing en Ngou Sa (overal algemeen gebruikte naam).

Verspreiding in Laos.

Deze slang wordt op alle vlaktes gevonden (Mekong en zijrivieren) en op de hoogvlaktes tot op een hoogte van 1200 m (Xieng Khouang en Pak Song). Exemplaren van de Mekong-vallei vertonen een opmerkelijke overeenkomst voor wat betreft hun kleurpatroon en de beschubbing.

Verspreiding.

Oost-Himalaya, Bengalen, Assam, India, Zuid-China, Thailand, Burma, Maleisië, Java, Sumatra, Cambodja, Zuid-Vietnam en de vlakten van Noord-Vietnam.

Waarnemingen.

Elaphe radiata wordt algemeen aangetroffen bij menselijke nederzettingen en tuinen, rijstvelden, kippehokken en zolders van huizen. Deze slang leeft in schuren, in holten onderin bomen en in houtstapels. Zij jaagt op knaagdieren, kan goed klimmen en is een grote predator voor vogeleieren en kuikens. Zij is evengoed overdag als 's nachts actief. Als ze wordt aangevallen wordt ze snel agressief en bijt toe. De jongen zijn verscheidene keren gevangen in de stad Vientiane, waar ze zich verstopten onder in klerenkasten; één van hen beet een persoon die zijn klerenkast aan het doorzoeken was. Het is de soort *Elaphe* die men het meest tegenkomt

op de vlaktes. Jongen van 1 tot 3 maanden oud zijn alleen gedurende augustus en september gevonden (het regenseizoen). Bij het uit het ei komen zijn de jongen 15 cm lang. Zij kunnen in twee maanden tijd een lengte van 48 cm bereiken. Volgens Curran en Kauffeld, kan *Elaphe radiata* de nekstreek opblazen.

ELAPHE MANDARINA (Cantor)

Bourret (1936, 1937, 1939b, 1941).

Rostrale schub breder dan hoog, zichtbaar van bovenaf; 2 internasale schubben, korter dan de prefrontale; frontale schub langer dan breed of van een lengte grofweg gelijk aan de breedte, nauwelijks korter dan de pariëtale schubben; frenale schub klein (soms afwezig of alleen aan één kant); 1 preoculaire schub; 2(1) postoculaire schubben; temporale schubben 1(2)+2(3); supralabiale schubben (6)7(8)(3.4); 4 infralabiale schubben in contact met de anteriore kinschubben die langer zijn dan de posteriore. Dorsale schubben (21)23, 23(21), (21)19(17); ventrale schubben afgerond 198-241; anale schub gedeeld; subcaudale schubben dubbel 58-84; lengte 164 cm; verhouding A: 0.16 tot 0,20.

Algemeen voorkomen.

Rug scharlaken met zwarte tekening en een dorsale serie van grote zwarte ruitvormige tekeningen met een geel centrum. Kop bruin rood met een zwarte band om de snuit, een zwarte band doorkruist de ogen en een zwarte tekening in de vorm van een stompe 'V' waarvan de punt op het posteriore eind van de frontale schubben ligt met de armen naar de nek. Buik geel met zwarte dwarstekening.

Verspreiding in Laos.

Dit is een slang van de bergen en wordt gevonden in het uiterste noorden van Laos.

Verspreiding.

Noord-Vietnam, Yunnan, Zuidoost-China, Hainan.

ELAPHE TAENIURA (Cope)

(*Elaphe taeniura* en *Coluber taeniurus*)

Bourret (1936, 1937, 1939a, 1939b, 1941, 1944)

Deuve (1961)

Loveridge

Taylor

Tweedie

Rostrale schub breder dan hoog, van bovenaf zichtbaar; 2 internasale schubben iets breder dan lang of grofweg gelijk lang en breed; frontale schub langer dan breed, korter dan de pariëtale schubben of gelijk hieraan; frenale schub langer dan hoog; 1 preoculaire schub, met een suboculaire schub of 2 preoculaire schubben; 2 postoculaire schubben; temporale schubben 2+2(3); supralabiale schubben 9(8)(5.6, 4.5 of 4.5.6.); 5 of 6 infralabiale schubben in contact met de anteriore kinschubben die groter zijn dan de posteriore. Dorsale schubben glad of gekield 21-27, meestal 23 of 21; ventrale schubben hoekig op de kant 225-290; anale schub gedeeld; subcaudale schubben dubbel 84-123; lengte 260 cm; verhouding A: 0,17 tot 0,24.

Algemeen voorkomen.

Kop olijfkleurig. Zwarte band begint bij de frenale schub, kruist de ogen en bedekt de temporale schubben. Rug en flanken asgrijs. Op het eerste derde gedeelte van het lichaam bevinden zich 'H'-vormige tekeningen op de rug, op de flanken vormt de zwarte tekening uitgerekte ova-len. Deze tekening verdwijnt en gaat over in een zwartachtige lengtestreep op elke flank. De gehele lengte van de staart wordt bedekt door twee zwarte banden, aan elke kant gescheiden door een gebied van geel olijfgroen of geel-grijs.

Waarnemingen.

Deze slang kan een geluid maken dat op miauwen lijkt.

Verspreiding in Laos.

Noordoostelijke provincies Xieng Khouang, Sam Neua, Phong Saly.

Verspreiding.

Manchoerije, Sikkim, Siberië, Korea, Burma, Yunnan, Zuidoost-China, Hainan, Thailand, Maleisië, Indo-Maleise Archipel, Japanse Archipel, Noord-Vietnam.

LITERATUUR

Bourret, R., 1936. Les Serpents de l'Indochine. Henri Basuyau & Co. Toulouse.

Bourret, R., 1937. Liste de Reptiles reçus en 1936. Gouvernement général de l'Indochine. Bulletin de l'Instruction Publique. Hanoi. pp. 68-80.

Bourret, R., 1939a. Liste de Reptiles reçus en 1938. Gouvernement général de l'Indochine. Bulletin de l'Instruction Publique. Hanoi. pp. 18-26.

Bourret, R., 1939b. Liste de Reptiles actuellement connus en Indochine Français. Gouvernement général de l'Indochine. Bulletin de l'Instruction Publique. Hanoi. pp. 18-26.

Bourret, R., 1941. Liste de Reptiles reçus en 1941. Gouvernement général de l'Indochine. Bulletin de l'Instruction Publique. Hanoi. pp. 16-20.

Bourret, R., 1943. Liste de Reptiles reçus en 1942. Notes et Travaux de l'Ecole Supérieure des Sciences de l'Université Indochinoise. Hanoi. Vol.2 (March): 7-13.

Bourret, R., 1944. Liste de Reptiles reçus en 1943. Notes et Travaux de l'Ecole Supérieure des Sciences de l'Université Indochinoise. Hanoi. Vol. 3 (march): 39-41.

Curran, C.H., & Kauffeld, C., 1951. Les Serpents. Payot, Paris, 275 pp.

Deuve, J., 1961. Liste annotée des Serpents du Laos. Soc. Roy. Sc. Nat. Laos. Vientiane. Vol. 1: 5-32.

Deuve, J., 1962a. Notes Herpétologiques. Soc. Roy. Sc. Nat. Laos. Vientiane. Vol. 2:83-88.

Deuve, J., 1962b. Notes Herpétologiques. Soc. Roy. Sc. Nat. Laos. Vientiane. Vol 3:13-20.

Gharpurey, K.G., 1944. Snakes of India. Popular Book Depot. Lamington Road, Bombay, 178 pp.

Loveridge, A., 1946. Reptiles of the Pacific World. Macmillan, New York, 259 pp.

Pope, C.H., 1934. List of Chinese snakes. Amer. Mus. Novitates (Am. Mus. of Nat. Hist., New York). No. 733: 1-30.

Pope, C.H., 1935. Reptiles of China (Nat. Hist. of central Asia) Jour. Am. Mus. of Nat. Hist., New York). Vol. 10: 52-604.

Rendahl, H., 1937. Beitrage zur Herpetologie van Birma. Arkiv für Zoologie. K. Svenska Vetenskapsakademien, Stockholm. Band 29 A. No 10: 1-29.

Taylor, E.H., 1965. The serpents of Thailand and adjacent waters. Un. Kansas Sc. Bull. (Kansas City). Vol 45 (9), 487 pp.

Tweedie, M.W.F., 1954. The Snakes of Malaya. Government Printing Office, Singapore, 139 pp.

Welch, K.R.G., 1988. Snakes of the Orient: A Checklist. Krieger, Florida, 183 pp.

Vertaling: Jan van Duinen.